

radikale Venstre, ind paa Spørgsmaalet om Udgifterne. Disse Udgifter er selvfølgelig store; og naar jeg før mit Vedkommende har kunnet gaa med til paa et Tidspunkt som dette at fremsætte disse Forslag, er det, fordi jeg, som jeg allerede tillod mig at udtrykke det i min Fremsættelsestale, anser Udgifterne til de her foreslaaede Reforme og den Styrkelse, der herved gives vor Udenrigstjeneste, for virkelig produktive Udgifter. Og naar jeg siger dette, mener jeg, at det ikke er nødvendigt, som den ærede Ordfører for det socialdemokratiske Parti sagde, at anvise Dækning for disse Udgifter. Naar man har den Forstaaelse, som jo alle Partier i Kommissionen havde, og som de udtrykte ved at sige: Dette er nyttigt, dette maa gøres! — finder jeg ogsaa, at jeg i alt Fald har Ret til at sige, at man er enig om, at det er produktive Udgifter; men naar det drejer sig om produktive Udgifter, har Rigsdagen jo aldrig forlangt, at man skulde paavise Dækning. Der kan være store, ekstraordinære Udgifter, som kræves i ekstraordinære Tilfælde, og som man kan sige ikke er produktive; men ingen kan f. Eks. forlange Dækning for Udgifter til Anlæg af en Jernbane. Det er en produktiv Udgift. Derfor mener jeg, at dette Krav om, at der skal anvises Dækning, maaske ikke er egentlig berettiget. Men det er jo en Sag, som ikke ligger under mig, og som jeg gaar ud fra, at den højtærede Finansminister vil udtale sig om.

De principielle Modsætninger, som har vist sig indenfor Kommissionen ved dens Behandling af Sagen, er jo ogsaa kommet frem i de Taler, som de højtærede Ordførere her har holdt, og det har da væsentligst drejet sig om de 3 Spørgsmaal: Oprettelsen af en Direktørstilling, Oplysningsbureauet for Erhvervene og Pressebureauet. Jeg har, som jeg allerede tillod mig at sige i min Fremsættelsestale, accepteret Flertallets Forslag, som har fundet Udtryk i de Forslag, der ligger paa Tingets Bord. Jeg mener, at det vilde være vanskeligt og maaske heller ikke rigtigt, om man i dette Øjeblik, paa Sagens nuværende Standpunkt, vilde indlade sig paa nogen indgaaende Diskussion af disse Spørgsmaal, og jeg mener, at der vil blive Lejlighed til grundigt at behandle dem og forhaabentlig ogsaa at naa til Overenskomst om dem i det Udvalg, som naturligt vil blive nedsat.

Udenfor Ordførernes Kreds har det ærede Medlem Hr. Holstein i Dag haft Ordet. Hans Bemærkninger om mig skal jeg lade ligge; jeg finder ikke, de ved-

kommer den foreliggende Sag i allermindste Maade. Man kan jo have hvad Mening man vil om Pressebureauet, og det fremgik ogsaa af de ærede Ordføreres Bemærkninger i Gaar, at der var forskellige Opfattelser af dette Pressebureaus Stilling indenfor Centraladministrationen; men ingen af de ærede Ordførere angreb de enkelte Personer, og det finder jeg heller ikke, der er nogen som helst Grund til at gøre. Jeg vil ikke her nærmere omtale de enkelte Personer, som blev angrebet — og som blev angrebet, medens de ikke er her til Stede, men oven i Købet befinder sig udenfor Landets Grænser —, sligt skulde ogsaa nødvendig blive Skik her i dette høje Ting. Jeg vil blot give den faktiske Oplysning, — hvis det skal være i saa høj Grad nedsettende for en Person, at han maaske i sin Ungdom har refereret Varietéforestillinger —, at vedkommende ikke har været Varietéanmelder; saa kan han maaske finde mere Naade. Presseattachéerne har jo den Opgave at følge med i den udenlandske Presse, den Opgave at søge at faa Udlandet til at interessere sig for danske Forhold, og de har den Opgave at gøre selvstændige Studier af økonomisk og anden Art, som de indsender her til Udenrigsministeriet, hvor vi anvender dette Stof ved enten at sende det til de forskellige Erhverv eller trykke det i de af Ministeriet udgivne Tidsskrifter. Der bliver sagt, at disse Attachéer kan abonnere paa et eller andet Argusbureau, og dermed var deres Ting egentlig færdige, fordi man ikke saa noget som helst Spor til dem i Pressen. Nu ligger Presseforholdene forskelligt i de forskellige Lande, og jeg behøver ikke at oplyse det ærede Medlem Hr. Holstein, der selv har været i Paris saa tidt, om, at Presseforholdene der er af en ganske ejendommelig og speciel Art, og at Virksomheden dernede derfor ikke kan antage samme Form som i andre Lande, hvor Presseforholdene er anderledes. Men jeg maa dog her sige, at det er lykkedes Hr. Wamberg at faa placeret Artikler af økonomisk Natur og Indhold i franske økonomiske Blade. Disse Artikler, hvortil Momenter selvfølgelig gives herhjemme fra af de interesserede Erhverv, sættes i Stil af ham og placeres af ham i disse Tidsskrifter, hvorved han har gjort den danske Handel og Industri Gavn. Det samme har været Tilfældet med vor Presseattaché i London. Hr. Aagaard er en Mand, som i mange Aar har opholdt sig i London, og som er vel inde i alle